

[Undervisningsministeren]

idet frafaldne elever ikke får refunderet deres betaling.

Og det er for mig væsentligt, at deltagerne får mulighed for at gennemføre den undervisning, de har meldt sig til, og som de har betalt for, og jeg har derfor ikke planer om at ændre de gældende regler.

Poulsaard (FP):

Ja men det er jo forfærdeligt at diskutere med ministeren. Det er simpelt hen rystende. Hvad er et ubetydeligt beløb i ministerens øjne? Hvis ministeren skal ud at spise middag og hun bruger 500 kr., så er det et ubetydeligt beløb, men det er helt givet et meget betydeligt beløb, hvis det er en arbejdsmand i Århus, der skal betale det. Så hvad er ubetydelige beløb? Det er jo småpenge, dette drejer sig om.

Så siger ministeren, og det har hun da ret i, at man betaler ved starten af undervisningen og de penge får man ikke tilbage, derfor er der ikke udgifter for statskassen. Jo selvfølgelig er der udgifter for statskassen. Det viser sig, at i en lang række tilfælde falder halvdelen eller flere fra, og de er ravskenede ligeglade med de par kroner, de har betalt. Det er den ene side af sagen.

En anden side er jo, at det selvfølgelig vil være en udgift for statskassen, for lokalerne skal betales og lærerlønningerne skal betales, så det bliver et betydeligt beløb for statskassen.

Men jeg kan altså forstå, at ministeren ikke vil ændre ved dette. Det havde jeg heller ikke regnet med, men vi kan kun håbe på, vi får et folketingsflertal, der vil en fornuftig undervisningspolitik.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Hvis hr. Poulsaard mener, at det er så forfærdeligt at diskutere med ministeren, kan jeg godt bagefter tilhviske ham en måde, hvorpå han kan undgå det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Så kommer vi til en gruppe spørgsmål stillet af fru Karen Højte Jensen til undervisningsministeren. Undervisningsministeren har ordet. De skal dog besvares ét ad gangen efter forretningsordenen.

Spm. nr. 989

8) Til *undervisningsministeren* af:

Karen Højte Jensen (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at hårde hvidevarer-forretninger får mulighed for at uddanne lærlinge?«

Skriftlig begrundelse

Det er absolut nødvendigt, at der inden for en kommende periode etableres et langt større antal uddannelsespladser for unge. En række brancher kan tilbyde de unge lære- og praktikpladser, men er stødt på mange praktiske problemer med godkendelse som uddannelsessted. I stedet for at fremlægge en række perspektivløse og kunstfærdige beskæftigelsesforslag burde regeringen langt hellere finde en løsning for de brancher, der allerede har erklæret sig positive. Det gælder bl. a. hårde hvidevarer-branchen.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det første spørgsmål går på, om jeg vil tage initiativ til, at hårde hvidevarer-forretninger får mulighed for at uddanne lærlinge. Jeg kan oplyse, at i februar i år henvendte Danmarks Isenkræmmerforening sig til mig, og i henvendelsen ytrede foreningen ønske om, at jeg skulle tage spørgsmålet om anerkendelse af hårde hvidevarer-branchen op. Baggrunden for denne henvendelse var, at det faglige fællesudvalg for butikslærlinge ikke havde godkendt den nævnte uddannelse som lærefag inden for mesterlæren.

Ifølge lærlingelovens § 24 nedsættes der inden for hvert fag og eventuelt inden for en branche et af fagets arbejdsgiveres og arbejdstageres organisation valgt fælles fagligt udvalg bestående af lige mange medlemmer fra arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationerne inden for faget, og i henhold til lovens § 1 er det lærlingerådet, der efter forudgående indhentet erklæring fra vedkommende faglige udvalg træffer den endelige afgørelse om, hvorvidt et fag kan godkendes som lærefag.

I den konkrete sag betyder det, at de implicerede organisationer ikke har kunnet nå til enighed om godkendelse af lærefaget, og på den baggrund har jeg i brev af 2. april i år henvist Danmarks Isenkræmmerforening